

«Més lloc per a la fosca», les ombres de Víctor Català i la música oral

Elvira Prado-Fabregat i Carles Viarnès porten aquest divendres al festival Càntut de Cassà un musical «atípic, literari, d'arrel i experimental»

Alba Carmona

Girona | 16·11·21 | 06:30 | Actualitzat a les 09:57

Un moment de l'espectacle «Més lloc per a la fosca». UPUNTVUIT

Un musical «atípic, molt d'estrany, que és alhora literari, d'arrel i experimental» arriba aquest divendres al festival Càntut de Cassà de la Selva. Es tracta de Més lloc per a la fosca, un espectacle que investiga en la relació entre la tradició oral i l'imaginari del cicle ombrívol de l'escriptora Víctor Català.

L'espectacle, que es podrà veure a la sala del Centre Recreatiu de Cassà, és fruit d'una recerca a quatre mans entre l'artista i investigadora Elvira Prado-Fabregat i el pianista i compositor Carles Viarnès i va néixer amb un dels ajuts Kreas de l'Ajuntament de Girona.

El punt de partida, explica Elvira Prado-Fabregat, és la seva tesina final de carrera, centrada en el paper de la natura a Solitud i Cims borrascosos, d'Emily Brontë.

A partir d'aquí, han acabat gestant un projecte musical i literari que fa dialogar passat i present i que lliga «la part més fosca de la tradició oral, especialment la vinculada amb la violència masclista, amb tot l'univers del cicle ombrívol de Caterina Albert».

L'espectacle, explica la seva directora i dramaturga, «manté les constants del teatre musical, amb les cançons totalment integrades en la dramaturgia». Aquestes cançons arriben a través de les veus enregistrades en el cançoner del Càntut, el repertori digital de la música de tradició oral que s'ha anat construint a partir de gravacions de la gent gran de les comarques gironines.

«Sabem que a Caterina Albert li interessaven les rondalles i cançons populars, perquè en va fer transcripcions i en va compondre un parell», explica Prado-Fabregat, que detalla que s'han centrat a mostrar «com l'escriptora es va fer seus els temes de les cançons de tradició oral» per rellegir-les ara de nou.

«Hi ha escenes i imatges de les seves obres que sembla que hagi escrit estirant el fil del que s'explica en una cançó per desenvolupar la història i transgredir-la», apunta.

Posa com a exemple una de les tonades que se senten a Més lloc per a la fosca, Muntanyes regalades, «que parla d'una dona malcasada, com la mateixa Mila de Solitud».

«No ens hem centrat només en els textos de Víctor Català, sinó en tot el seu imaginari i l'obsessió pel costat fosc, que és una cosa bastant contemporània i que fins i tot lliga amb les pel·lícules de terror», continua.

De fet, aquesta picada d'ullet als films de por i la mirada al passat també es perceben en els dos elements escènics del muntatge: un cistellet de vímet i una llanterna, estri habitual a les pel·lícules d'horror.

Per a la part musical, a més de les veus dels cantaires de l'arxiu del Càntut, «juguen amb l'electrònica de la mà de Carles Viarnès i els instruments analògics que toca Míriam Encinas-Laffitte».

Per a espais patrimonials

Aquesta és la primera vegada que Més lloc per a la fosca es veurà a les comarques gironines després de la seva estrena a la Fira Mediterrània de Manresa. Tot i això, a principis d'any en van oferir un tastet al Centre Cultural La Mercè de Girona, però des de llavors, remarca Elvira Prado-Fabregat, «el projecte ha anat creixent molt» i si algú repeteix trobarà un espectacle ben diferent.

Pensat especialment per a representar-se en espais patrimonials i treure el màxim partit tot el que ofereixen -a Manresa, per exemple, es va estrenar en una capella-, a Cassà es veurà dins d'un equipament cultural. Tot i això, remarca Prado-Fabregat, els intèrprets «també l'aprofitaran d'una manera diferent».

Publicat a: Diari de Girona, 16 de novembre de 2021

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2021/11/16/mes-lloc-per-fosca-les-59569703.html>